



ת"פ 41140/04/18 - מדינת ישראל נגד אלי איפרגן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41140-04-18 מדינת ישראל נ' איפרגן
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס

המאשימה

נגד

אלי איפרגן

ע"י ב"כ עו"ד אלון בן זיו

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. המאשימה הגישה נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו שתי עבירות: הסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
 2. נאווה סימנטוב (להלן: "המתלוננת") והנאשם היו בקשר זוגי במשך כ- 6 שנים אשר הסתיים במאי 2015. המתלוננת מתגוררת ברחוב הרב הרצוג 10 בבת ים (להלן: "הדירה").
 3. המאשימה טוענת כי ביום 27/08/2015, לפנות בוקר, הגיע הנאשם לדירה ודפק בחוזקה על דלת הדירה וצעק: "תפתחי תפתחי אני אשחט אותך". המתלוננת לא פתחה את הדלת, הנאשם טיפס אל עבר חלון המטבח, כשהבחינה בו המתלוננת החלה לצרוח ובעקבות כך נמלט הנאשם.
 4. הנאשם כפר במעשים המיוחסים לו בכתב האישום.
- ב"כ הנאשם טען כי בליל האירוע מרשו היה שתוי ועל כן לא היה מקום לחקור אותו. הסנגור טען עוד כי דברי המתלוננת נגד הנאשם אינם אמת.

מהלך הדין

5. ביום 27/08/2015 בשעה 03:57 התקבל דיווח במוקד 100 של המשטרה (ת/2). השוטר שקיבל את הדיווח ציין " מודיעה מדווחת על מישהו שדופק לה בדלת, לא יודעת מי זה, מפחדת "תבואו מהר תבואו מהר" אמרה שצריך



לרדת במדרגות.

6. רס"ר סרבוח עאדל קיבל את הדיווח בשעה 03:57 והגיע לדירה בשעה 04:12. בדוח הפעולה שלו (ת/7) ציין השוטור "המתלוננת נראתה נסערת ורעדה. המתלוננת מסרה לו כי דפק חזק בדלת ואמר לה "תפתחי תפתחי אני אשחט אותך". היא לא פתחה, כעבור זמן שמעה קולות מוזרים מכיוון החלון והבחינה בו עולה לבית, התחילה לצרוח ואז הוא ברח.
7. השוטור יזם תרגיל חקירה וביקש מהמתלוננת להתקשר לחשוד ולהשאיר את השיחה על רמקול, המתלוננת התקשרה לחשוד, החשוד מסר לה שהוא בבית ושאל אותה "למה לא פתחת לי את הדלת".
יצוין כי השוטור לא תיעד את כל השיחה והסתפק בציון העובדות שפורטו לעיל בדוח הפעולה.
8. בהמשך, לאחר קבלת כתובתו של הנאשם, הגיע לביתו רס"ר קרדשוב סטניסלב בשעה 03:04. בדוח שערך השוטור הוא ציין כי אמו פתחה להם את הדלת ומסרה כי בנה ישן וכי לא יצליחו להעירו.
השוטור נכנס לחדרו של הנאשם, הדליק את האור ואז הנאשם התעורר. השוטור ציין כי מפי הנאשם נדף ריח חריף של אלכוהול.
9. כשנשאל מה קרה, הנאשם מסר כי "בחורה בשם נווה איתה ניהל קשר התקשרה למשטרה וכי לא היה כלום".
הנאשם לא דיבר באופן ברור ומסר לשוטרים כי חזר לביתו בסביבות 00:15 מפאב בתל אביב. הנאשם הכחיש כי היה בבת ים.
10. לאחר מעצרו בחשד לאיומים הנאשם עישן סיגריה וסיפר לשוטרים כי נווה חייגה אליו ממספר חסוי ואז הוא התקשר אליה, הנאשם הוסיף כי היה ביניהם חילופי דברים והשיחה הסתיימה. הנאשם מסר כי השיחה הייתה לפני כחצי שעה כששב לביתו.
הנאשם מסר כי השיחה הייתה לפני כחצי שעה כאשר חזר לביתו.
11. בחקירתו בבית המשפט ציין רס"ר סטניסלב כי אינו זוכר דבר מהאירוע שהתרחש לפני יותר מחמש שנים והפנה את ב"כ הנאשם לדברים שכתב בדוח הפעולה.
12. מעדותה של המתלוננת עולה כי הנאשם הגיע לביתה בלילה ודפק בדלת היא לא פתחה את הדלת. העדה ציינה כי את האיומים שהשמיע הנאשם השוטרים שמעו כשהיא דיברה איתו בנוכחותם בטלפון.
13. בחקירתה הנגדית מסרה העדה שהייתה בטיפול פסיכולוגי וכי הדבר עזר לה ואף אפשר לה לקבל רישיון לקנאביס רפואי. העדה מסרה על אירוע קודם שלטענתה הנאשם פרץ לביתה וגרם נזק לרכושה.
14. לשאלת הסנגור המתלוננת מסרה כי הנאשם איים עליה גם בדלת. לטענתה היא לא מסרה את פרטי החשוד למוקד 100 מתוך פחד.
15. לאחר קבלת החומר הרפואי בעניינה התברר כי המתלוננת לא דייקה לגבי פרטים שמסרה על מצבה הנפשי.



התברר כי קיבלה טיפול נפשי ממשי ואף אושפזה פעמיים בעקבות ניסיונות התאבדות.

16. המתלוננת אישרה כי היחסים בינה לבין הנאשם היו מורכבים וכי אכן שלחה לו מסרון לאחר האירוע בו כתבה (1/ס) "אל תדאג לי יחכה לך מזל שאני לא מאמינה בך ולא יושבת לחכות תצפה פגיעה שלא תהיה בדרך חזרה אולי התגעגעת להיות באזיקים אז אתה תחזור לשם מבטיחה לך".

גרסת הנאשם

17. הנאשם מסר שתי הודעות במשטרה והעיד בפניו. ביום 27/08/2015 בשעה 05:45 נחקר הנאשם באזהרה (8/ת).

הנאשם מסר כי לא היה דבר בינו לבין המתלוננת חוץ מעימות קולי בטלפון. הנאשם מסר כי המתלוננת התקשרה אליו בסביבות 01:30.

18. בהמשך הודעתו מסר הנאשם "לא אימתי עליה, היה קטע של ריב מילולי בטלפון, היא קיללה את אימא שלי ואז רבנו. לא אימתי עליה".

הנאשם הכחיש כי ניסה להיכנס לדירת המתלוננת דרך החלון והוסיף "יש לי את המפתח, אני יכול לפתוח את הדלת לבוא מתי שאני רוצה".

19. הנאשם מסר כי באותו לילה שנה 4-5 בירות, הוא צין כי יש יחסים מורכבים בינו לבין המתלוננת "פעם אני מתלונן עליה ופעם היא מתלוננת עליי".

20. הוא נשאל מדוע אמר למתלוננת למה לא פתחת את הדלת, השיב הנאשם "סתם בשביל להגיד לה למה היא לא פתחה לי, אבל אני לא הגעתי אליה".

21. הוא נשאל אם יש לו מפתח לדירה מדוע המתלוננת הייתה צריכה לפתוח לו והשיב "המפתח לדירה לא היה נמצא אצלי".

22. הנאשם נחקר פעם נוספת ביום 14/12/2015 (4/ת). החקירה התמקדה בהפרת הוראה חוקית על ידו, דהיינו יצירת קשר עם המתלוננת תוך הפרת תנאי שחרור שנקבעו.

במהלך החקירה נשאל הנאשם מדוע לא התייצב לעימות עם המתלוננת ומסר "אני עובד מ- 04:30 עם 12 טבחים, לא יכול לעזוב את המקום", הוא הוסיף כי הוא הגיע פעם אחת ואז המתלוננת לא התייצבה.

23. בעדותו בפני מסר הנאשם כי אינו זוכר באיזה שעה חזר לביתו והוסיף "הייתי שתי".

הנאשם ציין "אולי ניהלתי איתה שיחת טלפון אני לא זוכר" וטען כי השוטרים העירו אותו עם כמה צ'פחות.

24. בחקירתו הנגדית מסר הנאשם כי ייתכן ואמר לשוטר שהגיע לביתו כי חזר חצי שעה קודם לכן. הנאשם טען כי השוטר שדיווח על שיחת הטלפון הוא שקרן "אני חושב כי למתלוננת היו הרבה קשרים בתחנה, אני יודע את זה ממנה".



לשאלת התובעת מסר הנאשם "הייתי שיכור גם הרימו עליי ידיים גם בתחנת המשטרה וגם בבית".

הערכת העדויות

25. השוטרים שהעידו בפניי עשו עליי רושם אמין, כפי שצינתי בהחלטתי לעניין קבילות הודעתו הראשונה של הנאשם היה רצוי כי החקירה תיערך מספר שעות מאוחר יותר. יחד עם זאת, תשובות הנאשם, התייחסותו המפורטת לדברים שהוצגו לו מלמדות כי לא היה שיכור וכי דיבר בצורה עניינית ושקולה.

26. הנאשם עשה עליי רושם בלתי אמין, הוא הכחיש כי הגיע לבת ים אך לא ידע להסביר מדוע אמר למתלוננת "למה לא פתחת לי את הדלת". הנאשם גם שיקר כשמסר לשוטרים שהגיע לביתו בשעה 00:15 בכך ניסה להרחיק את עצמו משעת ההגעה שלו לבת ים.

27. כפי שעולה מהפנייה למוקד 100, האירוע התרחש אחרי השעה 03:30, הנאשם הספיק לחזור לביתו ואף לדבר עם המתלוננת קצת אחרי השעה 04:00. השוטרים הגיעו לביתו כמה דקות מאוחר יותר וזה מסביר את "התעוררותו" המיידית כשהדליקו את האור בחדר.

28. גם המתלוננת אינה ראויה לאמון מלא, היא לא מסרה פרטים מדויקים אודות מצבה הנפשי וניסיונות ההתאבדות שלה ולא ציינה בחקירתה הראשית כי הנאשם איים עילה בעת שדפק על הדלת.

הימנעות המתלוננת מלמסור את זהות הגורם שדפק בדלת גם מעוררת תמיהה.

לאור הדברים שצוינו לעיל החלטתי לבסס ממצאים מרשימים לפי דברי המתלוננת רק אם הם נתמכים בראיות חיצוניות.

29. נוכח האמור לעיל אני קובע כי הנאשם הגיע לבית המתלוננת בסביבות השעה 03:00, דפק בחוזקה בדלת, המתלוננת סירבה לפתוח והנאשם עזב את המקום.

30. דברי המתלוננת בעניין זה נתמכים בדברי הנאשם שתועדו בדוח הפעולה (ת/7) ובשקרי הנאשם לגבי שעת הגעתו לביתו.

31. באשר לאיומים, נוכח אי מסירת הדברים ב- ת/7 לגבי איומים במהלך שיחת הטלפון וכן אי מסירתם על ידי המתלוננת במהלך החקירה הראשית החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה זו מחמת הספק.

32. העבירה של הסגת גבול פלילי היא עבירת מטרה. יש להוכיח כי מטרת הסגת הגבול היא להפחיד, להעליב, להקניט או לעבור עבירה.

33. במקרה זה שוכנעתי כי הנאשם שלא היה שיכור, היה מודע היטב כי דפיקות חזקות בדלת ביתה של חברתו לשעבר לפנות בוקר הן מפחידות ומקניטות.

34. נוכח כל הדברים שצוינו לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של הסגת גבול פלילית שיוחסה לו בכתב האישום.



ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, במעמד הצדדים